

'Huil, schreeuw, vertel dat je slachtoffer bent. Anders word je ziek'

IEDEREEN kan dit overkomen

door ERIK MORSINK

HOORN, maandag

Wanda Beemsterboer uit Hoorn dwingt onvoorstelbaar respect, diep ontzag en een enorme bewondering af. Deze moeder van twee dochters kreeg op 2 december 2006 een schokkende mededeling te horen die je je allergenste vijand nooit toewenst: „Mevrouw, uw dochter Nadine is vermoord door haar exvriend.”

De wijze waarop Wanda, haar partner Jacques en hun dochter Jacqueline sinds die dag invulling aan hun leven geven, is er één die elk mens te boven gaat. Woede is omgezet in zingeving, diep verdriet in het anderen bewust maken van het feit dat dit IEDEREEN kan overkomen.

„Tegen iedereen die slachtoffer is, en tegen iedereen die jullie verhalen in het kader van de Kerstgroet aan de Slachtoffers leest, zou ik willen zeggen: Uit je! Loop de natuur in en schreeuw het uit. Huil! Anders word je ziek. Probeer te zorgen dat anderen je begrijpen. Zeg maar gewoon wat je dwars zit. Dat is niet voor iedereen even makkelijk, maar je kunt het leren. Probeer het!”

Knappe meid

Met ogen vol liefdevolle herinneringen vertelt Wanda: „Mijn Nadine was een knappe meid, ze was model. Twee keer nam ze deel aan het Nederlands Kampioenschap Streetdance, was druk met haar hbo-studie Communicatie. Ze was gek op dieren, vegetarisch en wilde graag beroemd worden om zodoende de wereld te verbeteren. 'Mam, bekende mensen krijgen veel meer voor elkaar', zei ze altijd. Mijn lieve meisje, ze is maar twintig jaar oud geworden.”

Nadine was 17 jaar toen ze Gerold leerde kennen. „Ik heb er altijd al een raar onderbuikgevoel over gehad”, vertelt Wanda. „Niet in de laatste plaats omdat hij 14 jaar ouder was dan zij. Maar mijn dochter was als meisje al behoorlijk volwassen. Ze was heel stellig”, vertelt Wanda. „Ze zei: 'Er komt nooit meer een man die zoveel van mij houdt'”.

Wanda vervolgt: „Gerold was charmant, maar ook knettergek. Drie jaar lang kwam hij hier over de vloer. Maar het laatste jaar ging het bergafwaarts met hun relatie, aan uit aan uit. Maar dan stuurde hij weer bossen rozen of plande een weekeindje weg, het was één groot charmeoffensief, daar was hij goed in.”

Dat Wanda's moedergevoelens haar niet bedrogen, bemerkte zij toen ze getuige was van een verhitte telefonische discussie tussen Gerold en Nadine. „Hij schreeuwde en smeed op het laatst de hoorn op de haak. Even later belde hij terug. Hij was zó poeslief aan de telefoon. Toen wist ik echt: dit zit helemaal fout.” Toen de twee een tijd later nog een keer ruzie kregen, waarbij Gerold Nadine in het gezicht spuugde, maakte zij het in

september 2006 uit. Wanda: „Dat vond ze zó vernederend. Dat was echt de druppel die de emmer deed overlopen.“

Gerold kon het niet verkroppen. Op 2 december 2006 bracht hij Nadine om het leven met 36 messteken, stal haar pinpas, ging naar de Wallen, rookte daar een jointje en gaf zich vervolgens aan bij de politie.

Walgelijk

Wanda: „Een walgelijke daad van een gekwetst ego. Ons vertrouwen in de mensheid was na die daad compleet weggeslagen. Hij heeft hier thuis gegeten, hij heeft hier geslapen, hij deed een spelletje schaak met mijn man.“ Ze schudt haar hoofd. „Ongelooflijk...“

Maar dan komt weer die onvoorstelbare kracht in moeder Wanda naar boven: „Jacques, Jacqueline en ik willen Nadines droom voortzetten. Dat geeft ons de stimulans om door te gaan in dit leven. Wij vormden, net als zoveel anderen in dit land, een normaal en gelukkig gezin met twee gezonde dochters. Een moord als deze verzin je gewoon niet.“

Álles doet de familie Beemsterboer er aan om de herinnering aan hun Nadine voort te zetten. Wanda schreef het aangrijpende boek *‘Mam, ik bel je zo terug.’* „Nadine kon zo mooi dansen, dus daar hebben we een dvd van gemaakt. Die is te koop en dat geld komt ten goede aan de Nadine Foundation. We zijn nu bezig om op 2 december 2011 een herdenkingsconcert in de Parkschouwburg te organiseren. Nadine’s dansschool treedt daar op en we hebben Marco Borsato benaderd om mee te werken. Hij is ambassadeur van War Child en aan die club willen we het geld graag overmaken.“

Wanda: „We zijn ook nog medeorganisatoren van de Dag Herdenking Geweldsslachtoffers. Ik heb koningin Beatrix mijn boek mogen aanbieden en ze heeft me verzekerd dat ze het gaat lezen. Ook heb ik op scholen verteld over mijn boek. Dat is zeer dankbaar want weet je, daardoor is Nadines dood niet helemaal zinloos. Er zijn jonge meiden die na het lezen van mijn boek hun eigen gewelddadige relatie hebben verbroken. Nadine als voorbeeld van hoe het niet moet.“

Iets moois

Ook is er de Nadine Run. „Het eerste jaar liepen er 150 mensen mee tegen geweld. Dit jaar waren het er al 300. Het geeft ons het gevoel van: We zijn met iets moois bezig. We laten Nadine niet helemaal doodgaan.“

Dader Gerold staat met zijn voornaam vermeld in Wanda’s boek. „Maar ik praat niet makkelijk over ‘m. Ik noem zijn naam vrijwel nooit, heb het altijd over de moordenaar van mijn dochter. Ik verlaag me niet tot zijn niveau, ik zou nooit geweld met geweld oplossen.“

Ze pauzeert even. Dan fel: „Tenzij ik Nadine ermee terug krijg, dan gisteren nog...“